

Berg: Det er engangste hensigtsmæssig Theori, som det ærede Medlem, der nu talte, opstillede, at, naar et Regjeringsforslag foreligger, tager man en Del af det paa Betingelse af, at det Øvrige bortfalder, og naar saa Flertallet er gaaet ind paa den Del, kan i Fortættelse deraf Flertallet af Thinget kort efter optage det bortfaldne Stykke af Regjeringsforslaget, og Regjeringen tiltræde det. Det er ganske parlamentarisk! Regjeringens Stilling skal jeg ikke kritisere nærmere, end jeg allerede har gjort — det vil jo vise sig, hvorvidt Regjeringen fortsætter sin Stilling ligeoverfor disse Forslag — men Folkethingets Stilling vil blive en ganske mærkelig. Harde det været Flertallet i Folkethinget, der havde haft et Forslag fremme gjentagne Gange, som den ærede sidste Taler nu siger, mod Regjeringens Modstand, og det saa atter bragte dette Forslag frem, og Regjeringen da søiede sig, forandrede sin Stilling, rettede sig efter Flertallet, ja, da kunde jeg forstaa, at der var nogen Binding ved Bevægelsen; men det, som Flertallet har modsat sig overfor Regjeringen, optager Flertallet nu i modsat Retning som sit. Det er en ganske mærkværdig konservativ Maade at føre Flertallet frem paa! Naar de ærede Medlemmer førte det over paa andre Omraader, naar de optog Forslag, som der gjentagne Gange havde været Flertal for i Thinget, og Regjeringen da efter Omstændighederne søiede sig overfor Ønsterne hos Flertallet, saa kunde jeg forstaa, at der var nogen Binding derved; men at et Flertal optager, hvad det tidligere har modsat sig, for at hjælpe paa, hvad man fordrede skulde falde som Betingelse for at faae noget Andet vedtaget, er uregelmæssig en ganske egen Maade at hævde sin Stilling paa. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Echarling) talte om en Forbindelse over Nordsjælland og Grenaa. Det ærede Medlem kunde have tilføjet, at den Dag, der for Alvor bliver Tale derom, vil man vist med det Samme kunne faae afgjort det Kjøb, her er Spørgsmaal om; det vil vist ikke glide os ud af Hænderne, fordi vi ikke ville gribe denne mærkelige Leilighed til at faae det afgjort, men foretrakke at faae det afgjort paa eengang. Jeg skal isøvrigt tilføje til en Bemærkning af det ærede Medlem, at det vist neppe er ganske rigtigt at antage, at en saadan Forbindelse, hvis den virkelig bliver tilveiebragt, hensigtsmæssigst vilde gaa i den af ham antydede Retning. Det turde jo dog mulig være at betvivle. — Uagtet jeg ikke har nogen særlig Anledning til at berøre det ærede Medlems Stilling til Banerne Vest for Storebelt, kan jeg dog ikke negte, at det forekommer mig, at det var et høist ubilligt Angreb paa ham, som den ærede sidste Taler (Singerslev) fremsatte, naar han sagde, at det ærede Medlem stadig modsætter sig Udviklingen af Kommunikationsmidlerne Vest for Storebelt, idet dette Angreb fremkommer kun 2 Aar efter, at det ærede Medlem

har virket som Ordfører for at lægge endnu 6 Millioner til de 70, vi have givet til Udviklingen af disse Kommunikationsmidler. Der er vist neppe nogen Anse saa lidet begrundet som den, den ærede sidste Taler i den Henseende har rettet mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds. Nei, man skulde huske paa, og det synes jeg ogsaa det ærede Medlem for Aarhus skulde huske paa, at Landet er større end det, der ligger Vest for Storebelt, og at vi skulde ved saadanne Forhold, som her omtales, at tage almindelige Hensyn og ikke særlig favorisere enkelte Strækninger af Landet ganske uforholdsmæssig paa andre Egnes Befolkning. — Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Lauber) sagde, at denne Sag var i en særlig Grad en politisk Forøring til den nuværende Regjering og særlig til den høitærede Finansminister, da er jeg aldeles enig med ham deri. Jeg veed ikke, at der overhovedet er nogen Sag — med Undtagelse naturligvis af Provisoriebewillingen — som i den Grad kan siges at være en politisk Forøring til den nuværende Regjering og Finansminister som denne. Da den høitærede Finansminister paa egen Haand ud af Statskassen udlaante Penge til disse Selskaber uden Tilladelse fra Rigsdagens Side, ja mod Udtalelser, som herfra vare fremkomne, da reiste der sig en, ganske vist dog endel overdreven, Bevægelse mod dette Skridt. Der var Lidet, hvor jeg hørte, at man fremstillede dette Skridt som endnu værre end Udstedelsen af Provisoriet, og at man var rede til at reise Rigsretsanklage mod Ministeriet for dette Skridt. Jeg skulde undre mig, om ikke ærede Medlemmer her i Salen, der dengang vilde reise Anklage, ved den nævnlige Afstemning, vi faae over dette Forslag, ville findes blandt de for dette Forslag stemmende. Jeg skal ikke negte, at Spørgsmaalet er ganske vist ikke dækket endnu. Det er et af de Spørgsmaal, der henstaa fra tidligere Tid, fordi Spørgsmaalet, om vi kunne siges at have en nogenlunde rimelig Garant for dette Ublaas, ingenlunde er afgjort endnu. Den høitærede Conscilspræsident og Finansministers Ansvar overfor denne Transaktion staar endnu aldeles udækket og det kan angribes paa politisk og anden Maade, saalænge denne Kapital er under Risiko. Men vedtager man dette Lovforslag, saa dækker man tilvisse haade dette Ansvar og meget mere, idet man gaar ud paa at give endog saa langt flere Penge ud for denne Handel af Statskassen, end selv den høitærede Finansminister har forlangt. Noget Tilsvarende i vort Folkethings Historie tror jeg dog, at man skal lede længe efter.

Winther: Jeg vil kun gjøre et Par korte Bemærkninger til de Udtalelser, vi hørte nylig af den sidste ærede Taler. Det ærede Medlem mente, at den Maade, hvorpaa man nu stillede sig til Forslaget, skulde være en stor Inkon-